

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P. D. O., narozený dne X,
státní příslušnost: X,
bytem X,
zastoupen: JUDr. Irena Straková, advokátka,
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2023, č. j. MV-126679-3/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 25. 7. 2023 podal další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu v České republice. Protože žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti od podání předchozí žalobcovy žádosti, zastavil řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítl následující: nebylo mu uděleno vízum k cestě do Vídně pro pořízení cestovního pasu. Dále žalobce poukázal na trvající důvody pro nemožnost svého návratu do vlasti, tj. Nigérie.
3. Žalovaný k žalobě sdělil následující: s takto pojatou žalobou nesouhlasí. Jak žalobce pojal svou žalobu, se nese podle žalovaného ve stejné rovině jako způsob, kterým žalobce svou další opakovanou žádost odůvodnil. Žalovaný plně odkazuje na své vydané rozhodnutí ve věci a navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.
4. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Žalobce měl možnost uvést nové důvody žádosti o mezinárodní ochranu přímo v žádosti nebo později, což neučinil. Nové skutečnosti v řízení najevo nevyšly. Podle § 3 odst. 1 zákona o azylu je *žádostí o udělení mezinárodní ochrany projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že hledá v České republice ochranu před pronásledováním nebo před brozící vážnou újmou*. Nejde tedy o formální procesní úkon (podání ve smyslu § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), ale pouhý projev vůle, byť obvykle písemně zaznamenaný.
6. Žalobce mohl konkrétní důvody uvést přímo v žádosti, ale též kdykoliv po jejím podání. Musel tak učinit do rozhodnutí žalovaného, což ovšem plyne z povahy věci.
7. Do své poslední azylové žádosti žalobce uvedl pouze: „*Žádám o udělení mezinárodní ochrany v České republice.*“
8. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu potřeť, a proto si měl být vědom, že důvody má sdělit bezodkladně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, č. j. 10 Azs 448/2019 - 34 ze dne 2. 6. 2020). Jak vyplynulo ze soudního řízení, žalovaný se se věnoval poměrům v žalobcově vlasti, když vycházel z dokumentu „*Nigérie. Informace OAMP, 17. července 2023 – Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv. Stav: červenec 2023.*“ O udělení víza se rozhoduje v rámci zvláštního správního řízení na základě zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.
9. Poněvadž žalobce neuvedl nové skutečnosti, zabýval se žalovaný tím, zda se nové skutečnosti objevily nad rámec chybějících tvrzení žalobce (§ 11a odst. 3 zákona o azylu), tj. zda nějaké nové skutečnosti zjistil žalovaný z vlastní činnosti, typicky ze zpráv o zemi původu. Tímto postupem žalovaný tedy mohl posoudit žádost (resp. její přípustnost) řádně.
10. V souzené věci žalobce nepochybně neuvedl nové skutečnosti, které by zakládaly přípustnost jeho další opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný nebyl povinen ho vyzývat k doplnění tvrzení o těchto skutečnostech a žalobce měl vědět, že žalovaný o takto formulované žádosti rozhodne rychle, jen na základě vlastních zjištění o zemi původu. Řízení před žalovaným tudíž netrpělo vadami, které by měly vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.
11. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu: „*Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k brozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu brozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany*

za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. **Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.**“

12. Podle § 32 odst. 2 zákona o azylu: „Podání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), e) a f), žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 2 a 3, žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g). **Návrh na přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního lze podat pouze ve lhůtě pro podání žaloby.**“
13. Podle § 32 odst. 1 písm. a) bodu 2. zákona o azylu: „Žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, jde-li o rozhodnutí o zastavení řízení, včetně usnesení o zastavení řízení.“
14. Žalobce si převzal napadené rozhodnutí den 28. 7. 2023. Patnáctým dnem lhůty pro podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tedy byl den 12. 8. 2023, resp. 14. 8. 2023 (vzhledem k víkendu). Žalobce však návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podal až dne 18. 9. 2023.
15. Doplnit žalobu o další žalobní body lze pouze ve lhůtě k podání žaloby (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 66/2017-31 ze dne 20. 3. 2018, č. 3733/2018 Sb. NSS), což je podle § 32 odst. 1 písm. a) bodu 1. zákona o azylu 15 dnů. Posledním dnem pro doplnění žaloby, resp. jeho podání byl den 14. 8. 2023. Žalobce však doplnění žaloby podal až dne 18. 9. 2023.
16. Závěrem soud citačně odkazuje na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 37/2003-46 ze dne 22. 1. 2004: „Poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení pobytu cizince na území České republiky a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytů cizinců na území republiky tak, jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“
17. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy

stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 11. října 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně